

PIGEON LAAT HAAR DEBUUT OP DE WERELD LOS

«Dit is een reis zonder eindbestemming»

Ongeschoold maar net daardoor met een open, gevoelige en alerte geest op zoek naar uitgepuurde melodieën waarin enkel piano en viool de jachtige ziel van een tijdloze balsam voorzien. Katrien Verfaillie heeft als pianiste en componiste een eigen taal gevonden en brengt als Pigeon een wondermooi, titelloos debuut uit dat uw aandacht meer dan verdient.

«Mijn inspiratie komt uit de stilte»

Foto R.V.

Zondagmiddag, Visitatiestraat, Sint-Amansberg. Door het raam van de keuken zie je de heuvel van Campo Santo, het Gentse Père Lachaise en de laatste rustplaats van heel wat zoekende, creatieve zielen. Luc De Vos — de woorden van een 'facebookende' buurvrouw citerend — 'is voor eeuwig in onze straat komen wonen'. Vreemd hoe verweerd een mens zich kan voelen om iemand die zonder een dichte vriend te zijn toch een emotionele impact nalaat op je dagelijkse reilen en zeilen. Vreemd ook hoe je met andere ogen kijkt naar zijn teksten of met andere oren luistert naar zijn muziek. Of hoe een abrupt

einde een tweede leven kan schenken aan het werk dat iemand nalaat. In het verhaal van Pigeon heeft de dood een beslissende rol gespeeld met diep verdriet dat uitmondde in tijdloze schoonheid. Katrien Verfaillie (foto): «Het overlijden van mijn vader zes jaar geleden is de bron van dit verhaal geweest. Ik heb muziekschool gevolgd tot de

middelbare graad en had enorme problemen met het lezen van partituren. Ik deed het gewoon niet graag. Alle ingrediënten om te stoppen waren aanwezig. Ik heb dan ook jaren geen piano meer aangeeraakt.

Maar de dag na zijn dood heb ik me achter de vleugel gezet die in Rafs (Walschaerts, Verfaillie's ex) appartement stond en

de inspiratie stroomde er gewoon uit. Ik laveerde tussen spelen en wenen maar het stuk moest af zijn zodat ik het op de begrafenis van mijn vader kon spelen. En ik had nog zeer veel te leren qua techniek en beheersing, maar het was toen de best mogelijke vertolking van al die heftige emoties.

Die eerste compositie staat

niet op de cd omdat Jo (Franken, producer — cfr. Bart Peeters, Admiral Freebee, Dez Mona, Tringgerfinger...) het niet goed genoeg vond. Maar ik speel het wel tijdens de concerten en het is steevast een pakkend moment. Zeker wanneer mensen het verhaal achter het nummer kennen.»

Had je toen gedacht dat de hervonden liefde voor de piano zou uitgroeien tot een heus debuut?

«Geen seconde. Het drong pas twee jaar later tot me door. Ondertussen was ik wel blijven spelen en oefenen. Ik kon in het begin niet spelen wat ik in mijn hoofd hoorde. Als ik nu naar opnames van toen luister, besef ik dat er een lange weg is afgelegd. Het klonk toen allemaal zo vreselijk stuntelig. Nu pas begin ik al mijn composities echt onder de knie te krijgen. Ik heb elk nummer al duizenden keren gespeeld en elke noot zit in mijn hoofd opgeslagen. Vanuit die positie kan ik bepaalde noten dan weer makkelijker loslaten of van bepaalde nuances voorzien. Zeer bevrijdend. De nummers hebben nu veel meer emotionele maturiteit.»

Ben je terug les gaan volgen?

metro | Dinsdag 9 december 2014

SOUNDCHECK | 15

«Ik heb enkele lessen gevolgd maar onmiddellijk ingezien dat het niet de weg was die ik moest nemen. Muzikanten die dicht bij mijn project staan, hebben me daar ook van overtuigd. Ze horen de kracht van het pure in mijn composities en dat moet ik behouden. Het ongeschoolde staat de emoties niet in de weg. Ik weet eigenlijk niet welke noten ik speel en vraag me niet af in welke toonaard ik speel. Daarom was ik ook zo zenuwachtig toen ik met geschoolde muzikanten begon samen te werken. Ik vergelijk mezelf met een danseres, vingers die dansen over de toetsen en doen wat mijn motorisch geheugen hen oplegt.»

Foto Lieven Dirckx

Naast piano hoor je enkel de viool van Emile Verstraeten. Hij is jouw muzikale soulmate, niet?

«Ik had al verschillende formaties uitgeprobeerd voor ik Emile leerde kennen, maar telkens miste ik iets dat mijn verhaal sterker kon maken. Emile heeft alle registers opengetrokken die ik nodig had als muzikante. Hij voelt perfect aan wat ik wil zeggen of spelen en dat is een zegen

voor de arrangementen. Hij vertelde me in het begin dat mijn muziek genezend klonk. Een mooi compliment van iemand die zowat alles kan spelen. En ik had best wel wat schouderklopjes nodig om de twijfel in mijn hoofd weg te maaien. Het is best confronterend wanneer je je eigen songs voor een publiek brengt. Altijd weer is het een delicaat moment. Ik heb ook veel aan

Raf te danken. Ik oefende veel in het muziekhuisje aan de vijver van waar hij toen woonde. Hij heeft mijn evolutie van dichtbij gevolgd. Raf moedigde me aan om naar buiten te komen en blijft me volgen. Hij is als coach voor heel dit verhaal zeer belangrijk geweest.»

Je nummers klinken bij momenten bedrieglijk eenvoudig.

«Ik kan geen zeer indrukwekkende dingen spelen maar wat ik speel moet haarfijn en juist gespeeld worden. En mijn inspiratie komt eigenlijk uit de stilte. Thuis luister ik nooit naar muziek, het zou me te snel afleiden. Ik oefen nu wel regelmatig wat toonladders voor de souplesse van de vingers en heb ook hard aan mijn ritme gewerkt. Ik ben steeds dichter gekomen bij wat ik in

mijn hoofd hoor en daarom is het nu de moment om 'Pigeon' uit te brengen. Al is het natuurlijk een reis zonder eindbestemming.»

De elf songs op 'Pigeon' hebben de naam van een bepaald duivenras gekregen. Katriens vader noemde haar altijd 'duifje' (West-Vlaams voor 'duifje'), vandaar de titel en haar 'nom de plume'. Muzikaal zijn er raakvlakken met de pianomuziek van Ryuichi Sakamoto, Nils Frahm of Dustin O'Halloran (cfr. Winged Victory For The Sullen) terwijl de meer repetitieve stukken de geest van Wim Mertens of Michael Nyman oproepen. Maar bovenal speelt ze haar eigen taal die losstaat van een hecatisch draaiende wereld. Melancholisch, neo-klassiek, bij momenten minimalistisch, zen zonder zweefkantje, ver verwijderd van muzikaal behang, nooit zwaarmoedig, hoopvol en badend in een tijdloze schoonheid. Een juweeltje dat hopelijk zijn weg zal vinden...

Dirk Fryns

Voorstelling van de cd wo. 10 december AB Club, Brussel — meer info op www.pigeonmusic.com